

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 220/2016
26.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Драгомира Милојевића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног И.С., због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. и 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног И.С., адвоката М.П., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Параћину, К 88/11 од 30.09.2015. године и Кв 363/15 од 19.10.2015. године, у седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, дана 26.04.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.С., поднет против правноснажних решења Основног суда у Параћину К 88/11 од 30.09.2015. године и Кв 363/15 од 19.10.2015. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Параћину К 88/11 од 30.09.2015. године, окривљеном И.С., су досуђени трошкови кривичног поступка на име одбране од стране браниоца, адвоката М.П., у износу од 530.880,00 динара на терет буџетских средстава Основног суда у Параћину, те је у ставу два тог решења одређено да ће наведени износ трошкова окривљеном бити исплаћен из буџета Основног суда у Параћину у року од 60 дана по правноснажности тог решења, под претњом принудног извршења. У другом ставу изреке, првостепеног решења одбијен је део захтева браниоца окривљеног за досуђење трошкова кривичног поступка на име одсуствовања браниоца из канцеларије у износу од 12.000,00 динара, као неоснован.

Решењем Основног суда у Параћину Кв бр.363/15 од 19.10.2015. године, одбијена је жалба браниоца окривљеног И.С., адвоката М.П., изјављена против решења Основног суда у Параћину К 88/11 од 30.09.2015. године, као неоснована.

Против ових решења бранилац окривљеног И.С., адвокат М.П., благовремено је поднео захтев за заштиту законитости због повреде Закона из члана 485. став 4. у вези члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и наведена решења укине, а предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или их преиначи, тако што ће окривљеном досудити на терет буџетских средстава

суда трошкове кривичног поступка у износу од 602.880,00 динара, као и износ од 60.000,00 динара на име састава предметног захтева.

Врховни касациони суд је доставио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу кога није обавестио о седници већа, као ни браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке у смислу члана 488. став 2. ЗКП, па је одржао седницу већа на основу члана 490. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.С. је неоснован.

Бранилац окривљеног И.С. у захтеву за заштиту законитости наводи да је Основни суд у Параћину, побијаним решењима на штету окривљеног повредио одредбу члана 441. став 4. ЗКП, тиме што је одлучио да окривљеном на име одбране од стране браниоца припадају трошкови кривичног поступка, између осталог и на име одсуствовања браниоца из адвокатске канцеларије у износу од 27.000,00 динара, погрешно примењујући члан 261. став 2. тачка 7. ЗКП, у вези са одредбом члана 9. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву истиче и то да је одредба члана 441. став 4. ЗКП, повређена побијаним правноснажним решењима и на тај начин што је окривљеном призната накнада трошкова поступка на име састава две жалбе од стране браниоца на претходна решења о трошковима поступка у износу од 15.000,00 динара, погрешном применом тарифног броја 4, став 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, а да је суд ове жалбе требало да сматра као правни лек или образложени поднесак, те да следствено томе награду адвокату за састављање жалбе обрачуна применом тарифног броја 5, став 1. или тарифног броја 4, став 1. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Врховни касациони суд налази да су изнети наводи захтева браниоца окривљеног И.С. неосновани.

Врховни касациони суд је оценио као неосноване наводе захтева браниоца окривљеног којима се оспоравају побијана правноснажна решења у делу који се односи на досуђене трошкове кривичног поступка окривљеном на име накнаде за одсуствовање браниоца из адвокатске канцеларије. Врховни касациони суд налази да је Основни суд у Параћину, правилном применом члана 261. став 2. тачка 7) и члана 265. став 1. ЗКП, и члана 9. став 1. тачка 5. и члана 15. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, одлучио да се окривљеном на терет буџетских средстава суда исплате трошкови кривичног поступка на име накнаде браниоца за одсуствовање из адвокатске канцеларије у износу од 27.000,00 динара па су из изнетих разлога наводи захтева браниоца окривљеног да је Основни суд у Параћину одлучујући на наведени начин повредио закон из члана 441. став 4. ЗКП, оцењени као неосновани.

Неосновани су наводи захтева браниоца окривљеног да је Основни суд у Параћину наведеним одлукама повредио одредбу члана 441. став 4. ЗКП и тиме што је окривљеном досудио трошкове кривичног поступка на име награде браниоца за састав две жалбе на решења којима је одлучено о трошковима кривичног поступка и то жалбе од 06.10.2014. године на решење Основног суда у Параћину К 88/11 од 26.09.2014. године и жалбе од 23.10.2014. године на решење истог суда К бр.88/11 од 16.10.2014. године. Ово стога, јер тарифним бројем 5 Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката који се односи на састављање правних лекова, а на коју одредбу адвокатске тарифе се позива бранилац окривљеног у захтеву, није посебно предвиђено тарифирање награде за адвоката за састављање жалбе против решења којим је одлучено о трошковима кривичног поступка, због чега је, по налажењу овога суда, првостепени суд правилном применом тарифног броја 4, став 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, којим је прописано да адвокату припада 50% награде из тарифног броја 1, за састављање свих осталих поднесака у кривичном поступку, па дакле и жалби, окривљеном досудио трошкове кривичног поступка на име састава две жалбе изјављене против решења којим је одлучено о трошковима кривичног поступка, у износу од по 15.000,00 динара, па су следствено томе оцењени као неосновани наводи захтева браниоца окривљеног да је у конкретном случају наведене трошкове кривичног поступка требало обрачунати на основу тарифног броја 5, став 1. односно тарифног броја 4, став 1. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд налази да се захтевом браниоца окривљеног неосновано побијају наведена правноснажна решења због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Стога је, Врховни касациони суд поступајући на основу члана 30. Закона о уређењу судова и на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић, с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић, с.р.